

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1

לפני **כב' השופטת אביגיל כהן, סגנית נשיא**

המערערים:
1. ידיעות אחרונות בע"מ
2. סימה קדמון
ע"י ב"כ עו"ד שירה בריק חיימוביץ

נגד

המשיבים:
1. אם תרצו- ציונות להיות או לחדול
2. אהוד יהודה טנא
ע"י ב"כ עו"ד גיא צברי

2

פסק דין

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

1. לפני ערעור על פסק דינו של בימ"ש השלום בתל אביב – יפו (כב' השופטת הבכירה רונית פינצ'וק – אלט) מיום 29.6.2020 בת"א 25638-05-17 ולפיו התקבלה תביעת לשון הרע שהוגשה ע"י המשיבים נגד המערערים.

2. המשיבים- התובעים הגישו תביעת לשון הרע בסך 200,000 ₪ נגד המערערים - הנתבעים.

המערערת 1 – נתבעת 1 (להלן: "ידיעות אחרונות" ו/או "העיתון") היא המוציאה לאור של העיתון "ידיעות אחרונות" והמערערת 2 – נתבעת 2 (להלן: "קדמון") היא עיתונאית ופרשנית בכירה וותיקה בעיתון.

המשיבה 1 – תובעת 1 (להלן גם: "אם תרצו") לפי הגדרתה בכתב התביעה היא: "תנועת חוף פרלמנטרית, הפועלת לחיזוק וקידום ערכי הציונות בישראל ולבניית חברה ציונית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 מטרתיה העיקריות הן התחדשות השיח, ההגות והאידיאולוגיה הציונית בחברה
2 בישראל ואותן היא פועלת לקדם, בין היתר, בפעילות פוליטית" (מתוך סעיף 1 לכתב
3 התביעה).

4
5 אם תרצו ציינה בכתב התביעה כי חלק מפעילותה מוקדש לליווי משפחות שכולות ומתן
6 סיוע להם בקידום מאבקים משפטיים וציבוריים, על יסוד תפיסת עולם משותפת (סעיף 5
7 לכתב התביעה).

8
9 המשיב 2 – תובע 2 (להלן גם: "טנא") הוא דובר בשכר של "אם תרצו".

10
11 שני הפרסומים נשוא התביעה נכתבו בעקבות מכתב שנשלח ביום 27.3.17. 3.

12
13 המכתב מיום 27.3.2017 (להלן: "מכתב המחאה") – נספח 1 לתיק המוצגים מטעם
14 המערערים:

15 המכתב נשלח לשרת התרבות והספורט, גב' מירי רגב, בדואר אלקטרוני. עניינו של המכתב:
16 "הפסקת התמיכה לסדרה "מגידו" אשר מציע זווית ראייה אישית ואנושית למחבלים
17 שרצחו אזרחים חפים מפשע".

18 במכתב מצוינים הפונים כ"פורום משפחות שכולות" וכך גם בכיתוב שמופיע ככותרת
19 באמצע ראש המכתב, ובסוף המכתב לאחר המילה "בברכה". מתחת פורטו שמותיהם
20 המלאים של החותמים (36 חותמים הנמנים על 28 משפחות).

21 במכתב מחו הפונים על כך שמשרד התרבות והספורט והמדינה תמך בסדרה ע"י מימונה
22 באמצעות קרנות מתוקצבות ע"י המשרד ולוקחים חלק בפרסומה.
23 המשפחות השכולות הביעו זעזוע מגילוי זה וציינו כי הן חשות שמדובר בפגיעה ישירה בהן.

24
25 הפרסומים נשוא התביעה: 4.

26 (א) הפרסום הראשון:

27 ביום 29.3.17 פורסמה כתבה שכותרתה: "קרב מגידו" מאת רז שכניק ואיתמר
28 אייכנר במהדורה המודפסת של העיתון ובאתר האינטרנט שלו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

נכתב כי:

"רגב הוציאה את הודעתה בעקבות מכתב שנשלח מטעם תנועת "אם תרצו" ושנשא חתימה של "פורום משפחות שכולות". במכתב נטען כי הסדרה של חברת הלוויין yes מציגה באור חיובי את המחבלים, "המתוארים כחיים בקופסת גפרורים וכסובלים, דבר שלא יעלה על הדעת. המחבלים בבתי-הכלא נהנים מהטבות ומאיכות חיים יותר מכל אסיר אחר ואנו, פורום המשפחות השכולות, נחרזו לגלות זאת".

...

אבל המכתב של "אם תרצו" לא הרגיז רק את שרת התרבות. ארגון פורום המשפחות השכולות, גוף ותיק שמלווה את המשפחות, זועם על כך שהשתמשו בשמו. במכתב חריף שנשלח למנכ"ל "אם תרצו", מתן פלג, כתבו נציגי הפורום: "מדובר בפנייה שמנוגדת לכל אשר אנו מאמינים בו. בבסיסה עומד ניסיון השתקה וסתימת פיות, ונדהמנו לראות את שמנו מתנוסס מעליה. זה מעשה מצער ומביש שנעשה כביכול בשם ארגון ידוע, שכל תכליתו קירוב לבבות וחתירה לשלום".
(הדגש אינו במקור – א.כ.).

בכתב התביעה נטען כי הידיעה פורסמה מבלי שהתבקשה תגובת "אם תרצו". לאחר פניית נציגי "אם תרצו" לידיעות אחרונות הוספה תגובת "אם תרצו" לסוף הידיעה באתר האינטרנט מבלי שפורסמו תיקון והבהרה.

ביום 29.3.17 פנתה באת כוח "אם תרצו" במכתב לעורך הראשי של ידיעות אחרונות. נטען כי לא קיימת שום אינדיקציה על גבי מכתב המחאה בגינה ניתן היה ליחסו ל"אם תרצו". למרות זאת ועל אף ההבהרה לאחר פרסום הכתבה כי המכתב לא נכתב ע"י "אם תרצו" או מי מטעמה, לא תוקנה הכתבה. "אם תרצו" דרשה כי תפורסם במהדורה המודפסת הודעה שתבהיר באופן חד משמעי כי מכתב המחאה לא נכתב ולא נשלח מטעם "אם תרצו" (נספח ג' לכתב התביעה).

בכתב התביעה נטען כי פניה זו נותרה ללא מענה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 הפרסום השני: (ב)
- 2 פורסם ביום 31.3.17 פורסם במוסף לשבת של ידיעות אחרונות ע"י הגב' קדמון תחת
- 3 הכותרת: "בעיטת מספריים" וכותרת משנה: "שכול וכישלון".
- 4 בפרסום נכתב:
- 5 "...לפני כמה ימים פרסמה רגב, בתגובה לפנייה של פורום המשפחות השכולות, כי תפעל
- 6 בכלים המשפטיים העומדים לרשותה כדי להסיר את תמיכת המשרד והמדינה. היא גם
- 7 דאגה לציין, שלא בזמנה ניתן האישור לסדרה וציטטה משפטים כואבים ממכתבם של
- 8 המשפחות השכולות...
- 9 במהרה הסתבר, שלא רק שהיא לא צפתה באף פרק מהסדרה, היא גם לא קיבלה כל
- 10 מכתב, וכך גם לא השרים ארזן או בנט. פורום המשפחות השכולות פירסם מכתב זועם
- 11 שבו הוא מסתייג מהשימוש בו, ובשכול, לניסיון השתקה וסתימת פיות, בעוד שכל
- 12 תכליתו של הפרום היא קירוב לבבות. בדיקה שערך הפורום העלתה כי המכתב המדומה
- 13 הוא המצאה של דובר הארגון הלאומני "אם תרצו", אודי טנא. פורום המשפחות השכולות
- 14 דורש הכחשה, התנצלות והבהרה. בקיצור, רגב לא ראתה, לא קראה, לא קיבלה מכתב,
- 15 לא בדקה, אבל לא היססה להשתמש במשפחות השכולות לסתימת פיות, הפחדה ופרסום
- 16 עצמי".
- 17 (הדגש איננו במקור א.כ.).
- 18
- 19 במכתב פנייה מיום 4.4.17 מטעם באת כוח "אם תרצו" לעורך הראשי של ידיעות אחרונות
- 20 נטען כי בניגוד לפרסום, השרה רגב קיבלה מכתב בנוגע לסדרה "מגידו", והיא אף השיבה
- 21 לו.
- 22 המכתב נכתב ונשלח מטעם משפחות שכולות, ששמותיהם מופיעים בצורה מפורשת
- 23 בתחתית המכתב, מתחת לכיתוב "פורום משפחות שכולות".
- 24 העיתון עצמו אף פירסם שהשרה רגב קיבלה מכתב במסגרת הפרסום הראשון.
- 25 מבוקש פרסום הבהרה בולטת בעיתון לפיה המכתב המדובר אינו המצאה של "אם תרצו"
- 26 ואף לא נכתב או נשלח מטעמה. כן נדרשה התנצלות (נספח ה' לכתב התביעה).
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

5. בכתב התביעה נטען כי מקרב קבוצת בני משפחות שכולות, היו שצפו בקדימונים לסדרה תיעודית אודות חיי אסירים ביטחוניים פלסטינים הכלואים בישראל ונחרדו ממה שהתפרש בעיניהם כניסיון פסול להציג את האחראים לרצח יקיריהם באור אנושי ומזווית אישית. עפ"י השקפתם (כמו גם לעמדת התובעת) מתבלים שנטלו חיי אזרחים ישראליים חפים מפשע, זכו בסדרה למעמד שאינם ראויים לו.
- אותם הורים ואחים שכולים העבירו אל שרת תרבות דאז (מירי רגב) מכתב, במסגרתו מחו על כך שסמליל משרד התרבות מוצג ברשימת הגורמים שסייעו במימון הסדרה. הודגש כי הם עשו זאת על דעתם ומטעם עצמם, ולא במסגרת פעילות של "אם תרצו".
- מכתב המחאה נשלח מטעם בני משפחות שכולות החתומים עליו ולא מטעם "אם תרצו". "אם תרצו" לא עשתה שימוש בשמו של ארגון אחר לצורך יצירת מצג שווא או לכל מטרה אחרת, ולא יזמה, לא שגרה ולא עמדה מאחורי אותה פנייה.
- עם זאת**, הנתבעים הציגו את התובעים כמי שעומדים מאחורי מכתב המחאה וכמי שרקמו מזימה לקידום מטרותיהם, על גבן וחשבונן של משפחות חללים, המזוהות עם ארגון שעמדותיו בצדה השמאלי של המפה הפוליטית.
- לטענת התובעים, הנתבעים סטו באופן בוטה ומובהק מהסטנדרט הברור שנקבע בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (18.9.14) בנוגע לתחולת הגנת "העיתונות האחראית". נטען כי שני הפרסומים הם "לשון הרע" כהגדרת סעיף 1 לחוק לשון הרע, התשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"). נטען כי נסיבות המקרה שוללות את הגנת תום הלב בסעיף 17 (א) לחוק איסור לשון הרע. נטען כי הימנעות מקבלת או בקשת תגובותיהם על הפרסומים טרם נדפסו והעדר מענה לדרישות לפרסם דברי תיקון והבהרה לאחר מכן, הוכיחו הנתבעים כי הפרסומים נעשו בכוונה לפגוע בתובעים.
- הפיצוי המבוקש: חיוב הנתבעים, יחד ולחוד, בפיצוי כל אחד מהתובעים בסך 100,000 ₪ בצירוף הפרשי ריבית והצמדה.
6. בכתב ההגנה נטען כי בעקבות פרסומים בכלי התקשורת השונים בנוגע למשלוח מכתב המחאה, נשלח ביום 28.3.17 מכתב מטעם עו"ד עודד הכהן המייצג את "פורום המשפחות השכולות" למנכ"ל "אם תרצו" במסגרתו מחה על פרסום הידיעה ב"ישראל היום" ומצג שווא לפיו הפורום הוא הגוף העומד מאחורי מכתב המחאה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 נטען כי המשיבים מנסים לנצל באופן ציני מחלוקת אליה נקלעו שני הארגונים – "אם
2 תרצו" ו"פורום המשפחות השכולות" למרות שהם יודעים שהנתבעים שיקפו את
3 המחלוקת ולא הם שיצרו אותה.
4 נטען כי נוכח המטרות המוצהרות של "אם תרצו", מכתב המחאה אינו מהווה לשון הרע
5 כלפי התובעים ואף תובע 2 הפיץ לתא כתבי הכנסת הודעות וואטסאפ התואמות את רוח
6 המכתב ומאמצות את תוכנו.
7 נטען כי יש לסלק את התביעה על הסף בהעדר עילה או בשל היותה טורדנית וקנטרנית.
8 לגופו של עניין, נטען כי אין בפרסומים משום לשון הרע על התובעים.
9 בנוגע לפרסום הראשון נטען כי הפרסום ציטט מכתב ששלחו נציגי פורום המשפחות
10 שכולות למנכ"ל "אם תרצו". המערערים פרסמו את תגובת התובעים בהמשך ישיר לידיעה
11 שפורסמה. מתוכן התגובה ברור ש"אם תרצו" תומכת במאבק המשפחות שכולות
12 ובהתנגדות לסדרה ואין בפרסומים כל לשון הרע אודותיה. ככל שנפל בידיעה בטעות אי
13 דיוק, מדובר ב"פרט לוואי" שאין בו לשלול הגנת "אמת דיברתי".
14 בנוגע לפרסום השני נטען כי הובא ציטוט של דברי "פורום המשפחות השכולות" ממנו עולה
15 כי מדובר בריב של המשיבים עם אנשי "פורום המשפחות השכולות" והמערערים שיקפו
16 מחלוקת קיימת ואין עילת תביעה נגדם.
17 נטען כי הפרסומים מוגנים עפ"י סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע וחוסים תחת הגנת סעיף
18 16 לחוק איסור לשון הרע.
19 עוד נטען כי סכום התביעה מוגזם ומנופח.
20
21 7. בבית"ש קמא התקיימו שתי ישיבות הוכחות במסגרתן העידו מטעם התובעים: דבורה גוון
22 (אם שכולה שחתומה על המכתב), תובע 2 – טנא. מטעם הנתבעים העידו: מר אלחנן (עומד
23 בראש עמותת "פורום המשפחות השכולות"), רז שכניק ונתבעת 2 – קדמון.
24
25 8. פסק דינו של בית"ש קמא:
26 (א) נקבע כי בחינת הפרסומים לאור הוראות החוק וההלכה הפסוקה, מובילה
27 למסקנה החד משמעית כי מדובר בפרסומים המהווים לשון הרע, כאלה העלולים
28 להשפיל את התובעים בעיני הבריות, לעשותם מטרה לשנאה לבוז או ללעג, לבזות
29 אותם ואף לפגוע במשלח ידו של מר טנא.
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 נקבע כי בשני הפרסומים מופיעות עובדות נטענות אשר אינן אמת, ואשר אדם סביר הקורא
2 אותן, ייתן להן פרשנות המביאה לבוז ושנאה כלפי התובעים.

3
4 נקבע כי קורא סביר הקורא את הפרסום הראשון מבין, כי המכתב נכתב על ידי "אם
5 תרצו". עובדה שאינה נכונה וכי הועלתה טענה של הפורום הוותיק (ללא טענה נגדית) כי
6 "אם תרצו" עשתה שימוש בשמו של הפורום הוותיק ובמשפחות השכולות.
7 נקבע כי: "בכך יש כדי לגרום לאדם מהיישוב לחוש בוז כעס ושנאה כלפי תנועת "אם
8 תרצו" שכך נהגה בארגון של משפחות שכולות, ואשר לא חתמה על המכתב בשמה שלה,
9 אלא בשם "פורום משפחות שכולות".

10
11 אשר לפרסום השני נקבע כי הוא חמור מהפרסום הראשון הן מבחינת תוכנו והן מבחינה זו
12 שעוד קודם לכן ובעקבות הפרסום הראשון, ידעו הנתבעים על טענות התובעים בעניין זה.
13 בימ"ש קמא התייחס לטענת הנתבעים לפיה מדובר בהבעת דעה ולכן דינו אינו כדין
14 הפרסום הראשון המהווה ידיעה. נקבע כי כאשר פרסום המהווה בעיקרו הבעת דעה מציג
15 עובדות, העובדות עומדות למבחן שונה מזו של הבעת דעה.
16 נקבע:

17 "ראשית, חלקם של הדברים הם ציון עובדה של הכותבת (להבדיל מדברים שהובאו מפיו
18 של הפורום הוותיק): הקביעה כי לא התקבל כל מכתב של פורום משפחות שכולות על ידי
19 השרה רגב והשרים ארזן ובנט. החיבור להמשך הדברים מפי מר אלחנן, מביא למסקנה
20 עובדתית שלא התקבל כל מכתב של פורום הורים שכולים אלא מכתב של "אם תרצו"
21 שעשו שימוש במשפחות השכולות שבפורום הוותיק. כמו כן נכתב כי בדיקה שערך
22 הפורום העלתה שהמכתב המדומה הוא המצאה. בכך ישנה למצער קביעה שהמכתב הוא
23 מדומה, דבר שאין בו אמת, ושיש בו כדי לבזות את התובעים".

24
25 בימ"ש קמא בחן אם עומדת לנתבעים הגנת אמת בפרסום עפ"י סעיף 14 לחוק איסור לשון
26 הרע והגיע למסקנה כי לא מתקיים בפרסום הרכיב של "אמת".
27 בימ"ש קמא לא קיבל את טענת הנתבעים לפיה מכתב המחאה הוא מטעם "אם תרצו" והן
28 באשר לכך שהתובעים יצרו זהות בינם לבין כותבי המכתב או כי מדובר באי דיוק שאין בו
29 "דיבה".
30
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 נקבע כי לא הוכחה כלל מעורבותה של "אם תרצו" במכתב. הוכח שגב' גונן ניסחה את
2 המכתב והיא שלחה אותו לעוזר של השרה רגב. הוכח כי תובע 2 – טנא כאדם פרטי סייע
3 לה בכך שקיבל ממנה את המכתב והעביר אותו לעיתונאי מישראל היום, הא ותו לא.
4 נקבע כי :

5 **"משכך אין מקום לומר כי המכתב הוא מטעם התובע, כל שכן אין מקום לומר כי המכתב**
6 **הוא מטעם "אם תרצו", ומה גם שאין דבר במכתב שיש בו כדי להוות אינדיקציה לכך**
7 **שהמכתב הוא מאת "אם תרצו"."**

8 הובהר כי העובדה ש"אם תרצו" תמכו בדברים שנאמרו וצוטטו מפייהם ותחת שמם בטענות
9 כותבי המכתב, אין בה כדי לייצר זהות בינם לבין כותבי המכתב.
10 בימ"ש קמא לא קיבל את טענת הנתבעים כי האמור בהודעות הוואטסאפ גורם ליצירת
11 זהות בין כל הנוגעים בדבר.
12 עוד נקבע כי הפרסום גם לא התמצה בהבאת דברים שיש בהם עניין ציבורי בשם אומרים.

13
14 נדחתה הגנת תום הלב: (ג)

15 נקבע כי מחומר הראיות עולה כי הפרסומים אינם חוסים תחת הגנת תום הלב, על כל
16 חלופותיה. התנהלותם אינה עומדת בקנה מידה של "עיתונות אחראית".

17
18 בימ"ש קמא התייחס לטענות מר שכניק בנוגע להצלבת המידע שפרסם עם שני גורמים
19 ונקבע כי לא עשה את הדבר הבסיסי ביותר בנסיבות העניין – פנייה ל"אם תרצו" ומר טנא
20 ולבקש את תגובתם טרם פרסום הכתבה.

21
22 נקבע כי גב' קדמון עפ"י עדותה, הסתמכה על הפרסום של הדברים שנכתבו במכתבו של בא
23 כוח הפורום הוותיק, עו"ד הכהן, כפי שצוטטו בתקשורת ולמרות שהפרסום שלה כלל הצגת
24 עובדות, גם היא לא פנתה לתובעים לקבל את תגובתם.

25
26 בימ"ש קמא לא קיבל את טענת הנתבעים לפיה בפרסום תגובתה של "אם תרצו"
27 "בהרחבה" כטענתם, בסוף הפרסום הראשון במהדורה האינטרנטית, יש ראייה לתום
28 ליבם.

29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 נקבע כי: "פרסום התגובה האמור היה פחות מהנדרש ביחס לפרסום הראשון. וודאי שאין
2 בו כדי להצביע על תום לב ביחס לפרסום השני שמהווה חזרה וביתר שאת על שנכתב
3 בפרסום הראשון".

4
5 בימ"ש קמא דחה גם את טענת הנתבעים בדבר המוניטין של "אם תרצו" והטענה ל"שיטה
6 ומעשים דומים" כמצדיקים היעדר פנייה לתובעים לקבלת תגובתם טרם הפרסום.

7
8 בנוגע לפיצוי הראוי: (ד)

9 נקבע כי מחומר הראיות עולה כי התובעים לא קיבלו התייחסות הוגנת המצופה מפרסומים
10 עיתונאיים, ויש ממש בטענת התובעים כי הדבר נבע מהתייחסות שלילית אפרוירית של
11 כותבי הפרסומים אל התובעים. הודגש כי במיוחד לא היה מקום לאזכר את התובע בשמו
12 במסגרת הפרסום השני.

13 בימ"ש קמא לא מצא כי התובעים הגישו את התביעה באופן בררני.

14 בימ"ש קמא לא מצא כי היו סתירות בין עדותו של התובע לעדותה של גב' גונן מעבר
15 להבדלים טבעיים.

16 התקבלה טענת התובעים כי הנתבעים האריכו מאוד בחקירתו הנגדית של התובע וכן כי
17 האריכו מעבר לסביר בסיכומים. הובהר כי דבר זה אינו לעניין הפיצוי המגיע לתובעים אלא
18 לשאלת ההוצאות בתובענה.

19 בימ"ש קמא לקח בחשבון את העובדה שמדובר בתאגיד לא עסקי ושהתובע 2 הינו בשר ודם
20 וכן מהעובדה ש"אם תרצו" נפגעה משני פרסומים וטנא רק מהפרסום השני.

21
22 במכלול השיקולים וכלל נסיבות העניין, בימ"ש קמא חייב את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם
23 ל"אם תרצו" פיצוי בסך של 35,000 ₪ ולטנא פיצוי בסך 70,000 ₪; בצירוף הפרשי הצמדה
24 וריבית כדין.

25 כן חויבו הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעים הוצאות אגרה בצירוף הפרשי הצמדה
26 וריבית כדין ושכ"ט עו"ד בסך 20,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית.

27
28 על פסק הדין הוגש הערעור שלפני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 **תמצית טענות המערערים:** 9.
- 2 (א) אין בפרסום הראשון משום לשון הרע אודות המשיבים לפי סעיף 1 לחוק איסור
- 3 לשון הרע. הוכח כי מעורבות "אם תרצו" במכתב המחאה הייתה לכל הפחות
- 4 בסיוע בניסוח, אישור נוסח סופי, דברור למול העיתונאים ותאי כתבים, הפצה,
- 5 תמיכה בהודעות וואטסאפ ובציטוט המנכ"ל שלה בתקשורת. בנסיבות אלה לא
- 6 יתכן כי הטענה שהמכתב נשלח מטעם "אם תרצו" או מהווה מכתב של "אם תרצו"
- 7 היא לשון הרע.
- 8
- 9 (ב) בימ"ש קמא שגה בפרשנות הפרסום השני. הטקסט הכתוב הביא את דברי הפורום
- 10 בשם אומרו ולא התיימר לעשות תחקיר עצמאי.
- 11 נטען כי בטווח חופש הביטוי המוקנה לפובליציסט, לגיטימי לכנות את המכתב
- 12 "מדומה" או "מומצא". הודגש כי אין חולק שמכתב בשם פורום המשפחות
- 13 השכולות הידוע והוותיק לא היה ולא נברא. בימ"ש קמא הטיל חבות בגין פסקה
- 14 המתייחסת לשרה ולא למשיבים. כמו כן בפרסום לא הוזכר מר אלחנן ובימ"ש
- 15 קמא השתיל לתוך הפרסום דבר שלא קיים בו.
- 16 נטען כי בימ"ש קמא ניתח את הטקסט בניגוד להלכה לפיה מתן המשקל הראוי
- 17 לחופש הביטוי מחייב שלא לדקדק בציציות של הפרסום הפוגע.
- 18
- 19 (ג) שומה היה על בימ"ש קמא לקבוע כי למשיבים אשם תורם בשיעור של 100% לכל
- 20 נזק שנגרם להם בשל מכלול התנהלותם והיה מקום להחיל את סעיפים 65 ו- 68
- 21 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש).
- 22
- 23 (ד) בימ"ש קמא טעה כששלל מהמערערים את הגנת "אמת דיברתי" עפ"י סעיף 14
- 24 לחוק איסור לשון הרע.
- 25 משהוכח כי אכן נשלח מכתב התראה מאת ב"כ הפורום הוותיק נגד המשיבים, כי
- 26 אז הדיווח בפרסום הראשון חוסה תחת הגנת "אמת דיברתי". מדובר בפרסום
- 27 אמת שיש בו עניין לציבור.
- 28 בימ"ש קמא שגה שלא קבע כי הקשר של המשיבים למכתב המטעה היה גם
- 29 ליצירתו.
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 (ה) נטען כי בימ"ש קמא לא בחן בפסה"ד את החלופות השונות של הגנת תום הלב בסעיף 15
2 לחוק איסור לשון הרע. בימ"ש קמא דן רק בסעיף 15 (2) לחוק וטעה משלא בחן ולא העניק
3 למערערים את ההגנות בסעיפים 15 (4) ו- (6) לחוק.
4 נטען כי בימ"ש קמא טעה כאשר שלל את הגנת תום הלב מהמערערים.
5 בימ"ש קמא שגה משלא קבע כי עומדת למערערים הגנת "תום הלב" מכוח סעיף 15 (1)
6 לחוק איסור לשון הרע. בימ"ש קמא בחן את הראיות באופן נקודתי ומנותק ונמנע מלראות
7 את צבר הראיות כמכלול ואת התמונה הרחבה.
8 עוד נטען כי למערערים עומדת חזקת תום הלב בסעיף 16 (א) לחוק איסור לשון הרע.
9
- 10 (ו) בימ"ש קמא טעה בדחותו את טענת "שיטה ומעשים דומים" שנטענה כלפי המשיבים, וכן
11 משלא קבע כי התנהלות המערערים עומדת בקנה המידה של "עיתונות אחראית".
12
- 13 **באשר לסכום הפיצוי:** (ז)
14 קביעות בימ"ש קמא באשר לנזק שנגרם למשיבים חסרות כל בסיס ולא היה מקום לפסוק
15 למשיבים פיצויים, בוודאי לא בסכומים הגבוהים שנקבעו.
16 סעיף 22 לחוק איסור לשון הרע שהוא הבסיס הנורמטיבי להפחתת הפיצוי וחיוני לבחינת
17 שמו הטוב של התובע נעדר מפסה"ד. בימ"ש קמא התעלם מצבר של ראיות אותן קיבל,
18 מבלי שדן בהם. בימ"ש קמא לא שקל שיקול נגדי ראוי להפחתת הפיצוי למרות שסוגיית
19 שם של המשיבים עמדה במרכז הטיעונים של המערערים. בימ"ש קמא לא בחן כדבעי את
20 ההקלות להן טענו המערערים.
21 נטען כי יש להעמיד את שיעור הנזק על פיצוי סמלי בסך 1 ₪.
22 נטען כי בנסיבות העניין היה ראוי להפעיל את דוקטרינת הפיצוי לבז.
23 בימ"ש קמא טעה משפסק פיצוי בשיעור גבוה לתאגיד שאין לו רגשות והוכח כי לא היה לו
24 שם טוב בציבור.
25 בימ"ש קמא שגה בשיעור הפיצוי שנפסק למשיב 2. הפיצוי שנפסק למשיב 2 מופרז ומהווה
26 פיצוי סטטוטורי מקסימלי ללא כל שיקולי הפחתה ואיזון. בימ"ש קמא שגה בקביעתו לפיה
27 לא היה מקום לאזכר את שמו של המשיב 2 במסגרת הפרסום השני.
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 (ח) מדובר בהליך בררני ותירוץ היעדר הפניה לתגובה הוא אצטלה לתביעה בררנית.
2 הוכח שהתביעה אינה כנה אלא הוגשה כצעד טקטי.
3
- 4 (ט) בימ"ש קמא שגה בפסיקת ההוצאות וחייב את המערערים בתשלום הוצאות
5 בשיעור גבוה.
6
- 7 **תמצית טענות המשיבים:** .10
- 8 (א) אין בפסה"ד של בימ"ש קמא כל פגם. הממצאים שנקבעו בו נטועים היטב במארג
9 ראיתי עשיר, על סמך התרשמות ישירה של בימ"ש. פסה"ד אינו נשען רק על
10 הפרסומים ופרשנותם אלא בעיקר על ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו לאחר
11 ובעקבות התרשמות בימ"ש קמא מהעדים.
12 הערעור נסוב כולו על חוסר שביעות רצון של המערערים ממצאי עובדה ומהימנות
13 שנקבעו בפסק דינו של בימ"ש קמא.
14
- 15 (ב) אין מדובר בתביעה בררנית. הפרסומים היחידים שהורדו לדפוס מבלי לקבל את
16 תגובת המשיבים ראו אור בידיעות אחרונות.
17
- 18 (ג) פסה"ד מהווה ניתוח נכון וצודק של התנהלות המערערים והפרסומים לפי אמת
19 המידה של "עיתונות אחראית". המערערים נהגו בתובעים בחוסר תום לב.
20
- 21 (ד) משיב 2 אינו משמש דובר פורום המשפחות השכולות והמערערים לא התבלבלו או
22 הוטעו לחשוב כי המכתב של המשפחות השכולות בהנהגת הגב' גונן נשלח לכאורה
23 מטעם חוג ההורים. לו היו פועלים בהתאם לנדרש מעיתונות אחראית והיו
24 מבקשים את תגובת המשיבים לא היו נולדים פרסומי הדיבה הניצבים ביסוד
25 התביעה.
26
- 27 **לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ושמעתי את השלמת טיעוניהם בע"פ, הגעתי למסקנה** .11
28 **ולפיה דין הערעור להידחות מהנימוקים כדלקמן:**
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 **האם קיים בעניינינו "לשון הרע"?** 12.
- 2 (א) בשני הפרסומים יש משום "לשון הרע" כמשמעותו בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע
- 3 ויש להשיב על השאלה בחיוב.
- 4
- 5 לפי סעיף 1 לחוק "לשון הרע" הוא פרסום אשר עלול:
- 6 "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
- 7 מצדם;
- 8 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 9 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
- 10 במשלח ידו או במקצועו;
- 11 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
- 12 המינית או מוגבלותו;
- 13 "...
- 14
- 15 (ב) המבחן לפרשנות הפרסום לצורך בחינת השאלה האם מדובר בלשון הרע, הוא
- 16 מבחן אובייקטיבי.
- 17 דהיינו, "מהי לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה מיחס
- 18 למילים" (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג (2) 33).
- 19
- 20 בהקשר זה נקבע בפסיקה כי הפרסום יפורש על פי המשמעות המקובלת בציבור
- 21 כולו ועל פי הבנתו של "האדם ברחוב", או "האדם הרגיל", ש"איננו המשכיל
- 22 ביותר או האיש הירוד ביותר מבחינת התפתחותו" (א' שנהר דיני לשון הרע 110
- 23 (1997)).
- 24 זאת ועוד, משמטרת החוק היא למנוע פגיעה, אין חשיבות לדרך שבה הובן הפרסום
- 25 על ידי הנפגע, וגם לא לדרך שבה הובן הפרסום בפועל על ידי מי שנחשפו לפרסום
- 26 (שנהר, בעמ' 111).
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 במקרה דנן, הקורא את הפרסום הראשון מבין, כי המכתב נשלח על ידי
2 "אם תרצו", תוך שימוש שלא כדין בשמו של "פורום המשפחות
3 השכולות" וללא הסכמת הפורום.
4 הקורא את הפרסום השני מבין, כי השרה רגב לא קיבלה כל מכתב
5 מפורום המשפחות השכולות ולא קיבלה כלל מכתב. המכתב הנטען הוא
6 המצאה של אודי רגב, דובר "אם תרצו".
7 על כן, לפי מבחן אובייקטיבי פשוט יש בפרסומים משום "לשון הרע".
8 "אם תרצו" ודוברת אודי טנא שולחים מכתב שמתיימר להיות בשם
9 פורום המשפחות השכולות, בעוד שהפורום לא מודע למכתב ולא נתן
10 הסכמתו למכתב כזה, ולמעשה מדובר במכתב מדומה / מומצא, שהשרה
11 רגב כלל לא קיבלה.
12

13. היעדר הגנת אמת בפרסום:

14 (א) ב"כ המערערים טענה, כי הפרסום הראשון הוא אמת לאמיתה וכולו דיווח מדויק
15 של המצב העובדתי אותו שיקף העיתון וכי הפרסום השני הוא טור דעה
16 פובליציסטי.
17 הטור שיקף את העובדה שפורום המשפחות השכולות (האמיתי) הסתייג מהטענה
18 שהוא שלח מכתב ומחה על השימוש בשמו.
19 נטען, כי אין מדובר בתחקיר עצמאי וכי לפובליציסט מותר במסגרת חופש הביטוי
20 לכנות את המכתב כ"מדומה" או "מומצא".
21 נטען כי בית משפט ניתח את הפרסום השני "באופן נוקדני" ובאיזמל מנתחים,
22 בניגוד להלכה הפסוקה ולפיה בשים לב לחופש הביטוי אין מדקדקים בציציותיו
23 של הפרסום הפוגע (ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות ופסיקה נוספת –
24 סעיף 27 להודעת הערעור).

25
26 (ב) אני סבורה, כי צדק בית משפט קמא עת דחה את טענת הגנת אמת בפרסום – סעיף
27 14 לחוק איסור לשון הרע.
28
29
30
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 בהגנה זו יש לבחון, אם הפרסומים הם אמת. יש לערוך בדיקה עובדתית. ההגנה לא נשללת
2 בשל אי הוכחת "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש", אך ברור שהפרסום בכללותו צריך
3 להתברר כאמיתי על מנת ליהנות מהגנת סעיף 14 לחוק.

4
5 בית משפט השלום קבע על סמך הראיות שהוצגו בפניו כי שני הפרסומים כוללים עובדות (ג)
6 שאינן אמת.

7 בית משפט קמא קבע כי לא הוכחה מעורבות של "אם תרצו" במכתב. הוכח כי הגב' גונן,
8 שהעידה בבית משפט קמא, היא זו שניסחה את המכתב והיא זו ששלחה אותו לשרה רגב.
9 כמו כן הוכח מהעדויות והראיות כי אודי טנא, כאדם פרטי, ולא כנציג של "אם תרצו",
10 מכיר את גב' גונן מזה שנים וסייע לה בכך שהוא קיבל ממנה את המכתב והעביר אותו
11 לעיתונאי, מר אלטמן מ"ישראל היום". וכדברי בית משפט "הא ותו לא" (סעיף 62 לפסק
12 הדין).

13
14 בית משפט קמא התייחס גם להודעות ווטסאפ מהן רצו הנתבעות – המערערות ללמוד על
15 יצירת זהות בין כל הגורמים הנוגעים בדבר וקבע כי אין בהודעות אלו כדי להוכיח כי "אם
16 תרצו" היא זו שכתבה את המכתב. (סעיפים 67-69 לפסק הדין).

17
18 בשני הפרסומים, גם בטור שפרסמה הגב' קדמון הובאו עובדות. (ד)
19 אין די בכך שנכתב כי פורום המשפחות השכולות ("הפורום") בדק וטען כי "**המכתב**
20 **המדומה הוא המצאה של דובר הארגון הלאומי "אם תרצו", אודי טנא...**".

21 נכתב לפני כן כי הסתבר שהשרה כלל לא קיבלה מכתב ואכן מתבקש היה לבקש תגובה,
22 טרם פורסם הטור.

23 ערכאת ערעור מתערבת בקביעות עובדתיות ובמצאי מהימנות רק במקרים חריגים
24 שאינם מתקיימים כאן.

25 ראה לעניין זה: ע"א 8419/13 פלוני נ' עיריית ירושלים, פסקה 13 (9.3.2015), ע"א
26 117/15 שגיא נ' מנהל רשות המסים, פסקה 10 (13.7.2016), ע"א 918/15 פישמן
27 רשתות בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים, פסקה 11 (28.7.2016), ע"א 559/16
28 פרי יעקב שירותי ניהול בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 1, פסקה 10 (6.11.2016)
29 וע"א 7863/16 גבריאל גורדו ואח' נ' מרדכי ימין ואח' (19.7.18).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 עדותה של הגב' גונן ואף עדותו של טנא בנוגע לניסוח המכתב ואופן הפצתו
2 התקבלו. הקביעות העובדתיות נקבעו על סמך תשתית ראייתית, לרבות
3 עדויות, שאין מקום להתערב בהן.

4

5 (ה) על סמך הקביעות העובדתיות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, לא מצאתי כי אכן
6 הוכחה הגנת "אמת בפרסום" גם אם אצא מנקודת מוצא ולפיה מדובר בפרסום
7 שיש בו עניין לציבור.

8

9

14. **היעדר הגנת תום הלב:**

10 (א) בית משפט קמא דחה את הגנת תום הלב.

11 נומק מדוע בדיקתו של רז שכניק מול דובר פורום המשפחות השכולות לא היה בה
12 די, וכי הטענה להצלבת מידע מול דוברתה של השרה רגב (שלא הובא לעדות) עומדת
13 מול עדותה הנחרצת של הגב' גונן שהעידה כי היא זו ששלחה את המכתבה לעוזרה
14 של השרה רגב.

15 נקבע כי הדבר הבסיסי שהיה צריך לעשות שכניק הוא לפנות ל"אם תרצו" ולמר
16 טנא ולבקש תגובה טרם פרסום.

17 כיוון שהגעתי למסקנה כי הפרסומים אינם אמת, על בסיס הקביעות העובדתיות
18 שנקבעו בבית משפט קמא, מתקיימת

19

20 הגב' קדמון לפי עדותה אף לא ניסתה להצליב מידע אלא רק הסתמכה על דברים
21 שכתב עורך הדין של פורום המשפחות השכולות למרות שהפרסום שלה כולל גם
22 עובדות ולא רק הבעת דעה.

23 נקבע כי לו היתה פונה בפניה לקבלת תגובה, אזי היתה מודעת לטענה ולפיה אין
24 מדובר במכתב של פורום המשפחות השכולות אלא במכתב של משפחות שכולות,
25 החתומות בשמן על המכתב ולא היתה צריכה אחר כך לטעון כי הוטעתה ובדיעבד
26 נודע לה כי יש עוד ארגון.

27

28

29

30

31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 המערערים טוענים כי קיימת הגנת מכוח סעיף 15 (1) לחוק, הקובע הגנה כאשר הנתבע (ב)
- 2 "הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון
- 3 הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3".
- 4
- 5 ספק בעיני אם זהו המקרה שבו המפרסם לא יכל לדעת על קיומו של "הנפגע". (הנפגע כאן
- 6 התובעים ולא פורום זה או אחר של הורים שכולים).
- 7
- 8 נכון הוא כי הגנת תום הלב יכולה לעמוד גם כאשר מתברר כי הפרסום אינו אמת, אך הנתבע (ג)
- 9 צריך להראות כי מתקיימים תנאי הסעיף המצדיקים קבלת ההגנה.
- 10 אני גם מסכימה להנחת היסוד של ב"כ המערערים ולפיה פנייה לקבלת תגובה אינה "תנאי
- 11 בלעדיו אין" לתחולת הגנת תום הלב לפי כל החלופות שנקבעו בסעיף 15 לחוק.
- 12 פניה לקבלת תגובה נדרשת לפי הגנת "עיתונות אחראית" לפי סעיף 15 (2) לחוק.
- 13 ב"כ המערערת אף מפנה לחלופות נוספים של סעיף 15 : סעיף 15 (4) ו- (6) אלא שעל רכיב
- 14 הבעת הדעה לא חויבו הנתבעים כלל, אלא רק בגין כתיבת עובדות שאינן נכונות שלא
- 15 במסגרת הבעת דעה.
- 16 בעניין זה גם פובליציסט צריך להקפיד ואין לו פטור גורף מהיצמדות לעובדות.
- 17
- 18
- 19 במקרה דנן, אינני סבורה כי יש לקבל הגנת תום הלב והחלופה שנקבעה בסעיף 16 (ב) (2) (ד)
- 20 לחוק היא הרלוונטית.
- 21
- 22 סעיף 16 (ב) לחוק קובע, כי חזקה על נתבע שעשה פרסום שלא בתום לב כאשר :
- 23 " (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח
- 24 אם אמת הוא אם לאו".
- 25
- 26 בית משפט קמא בחן את טענת גב' קדמון בנוגע לפרסום באמצעי התקשורת האחרים שהיו
- 27 לנגד עיניה טרם פרסמה את הטור שלה וכן לקח בחשבון את העובדה שנעשתה לעיתון עוד
- 28 קודם לכן פנייה של אותם נפגעים מפרסום דומה ולאחר מכן אף פורסמה באופן מסוים
- 29 אותה תגובה.
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1 ב"כ המערערים מבהירה כי הגב' קדמון לא יכלה לדעת על התגובה לפרסום הראשון כאשר
2 כתבה את הטור שלה.

3
4 הפרסום הראשון נעשה ביום ד' – 29.3.2017 בעמודי החדשות.
5 הפרסום השני התפרסם ביום ו' – 31.3.2017 ועיתון סוף השבוע יורד לדפוס יומיים –
6 שלושה לפני פרסומו (סעיף 59 להודעת הערעור).
7

8 גם אם אצא מנקודת מוצא כי עובדתית כך הדבר, אני סבורה כי בנסיבות שבהן עיתונאי
9 מציג גרסה של "פורום המשפחות השכולות" ולפיה מכתב של "אם תרצו" וטנא "הומצא"
10 וכלל לא נשלח מכתב לשרת התרבות, אזי על מנת ליהנות מהגנת סעיף 16 (ב) (2) לחוק –
11 לעניין "אמצעים סבירים" וזאת כאשר נקבע כי העובדות אינן נכונות, היה מקום לפנות
12 בבקשה לתגובה לתובעים ולא רק "להסתמך" על פרסומים אחרים.
13

14 **באשר לאשם תורם – סעיפים 65 ו-68 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]:** .15

15 ב"כ המערערים טענה, כי לפי המוצגים והעדויות יש בהתנהגות המשיבים כדי אשם תורם
16 מלא, המאיין ושולל כליל את אחריות הנתבעים, אלא שהקביעות העובדתיות שנקבעו
17 בפסק הדין הן אחרות.

18 נקבע כי המכתב לא נכתב ולא הועבר לעוזר שרת התרבות על ידי "אם תרצו" / טנא אלא
19 על ידי הגב' גונן, כפי שכבר קבעתי לעיל, אין מקום להתערב בקביעות העובדתיות שנקבעו
20 על ידי הערכאה הדיונית. לכן אין מקום לקבל את טענת המערערים לתחולת סעיפים אלו
21 בפקודת הנזיקין.
22

23 אציין, כי גם את טענת "התביעה הבררנית" אין לקבל בשים לב להסברו של טנא ולפיה יתר
24 אמצעי התקשורת פנו אליו לקבל תגובה ולכן לא תבע אותם.

25 גם אם המערערים סבורים כי אין חובה לפנות לקבלת תגובה, יש בתשובה כדי לדחות את
26 טענת "התביעה הבררנית".

27 התובע נימק מדוע הגיש את תביעתו נגד ידיעות אחרונות ולא נגד אמצעי תקשורת אחרים.
28
29
30
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

- 1 **גובה סכום הפיצוי:** 16.
- 2 בית משפט קמא פסק פיצוי בסך 35,000 ₪ ל"אם תרצו" ופיצוי בסך 70,000 ₪ למר טנא.
- 3 פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק איננה נעשית על בסיס חישוב אריתמטי.
- 4 בעת פסיקת פיצוי יש להתחשב בין היתר בדרך הפרסום, משך זמן הפרסום, התנהגות
- 5 הצדדים לפני הפרסום ולאחריו. ראה למשל: רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.06).
- 6 ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (4.8.08), פסק דיני מיום 4.1.18 בסוגיית הנזק בת.א. 14264-
- 7 11-14 כנפו נ' גינזבורסקי (ערעור על פסק הדין נדחה ביום 5.7.19 בע"א 1286/18
- 8 גינזבורסקי נ' כנפו) וכן פסק דיני בע"א 15267-09-17 סרנה נ' נתניהו (28.1.18) סעיף 16,
- 9 שם קבעתי בין היתר, כי כאשר סכום הפיצוי שנפסק על ידי הערכאה הדיונית אינו חורג
- 10 מהסביר בהתחשב במכלול הנסיבות, אין מקום שערכאת ערעור תתערב בגובה הפיצוי
- 11 שנפסק.
- 12
- 13 אחדד כי במקרה דנן אין חולק על כך שגם לאחר הפרסום לא היתה התנצלות (ראה עמ' 2
- 14 שורות 6-7 לפרוטוקול הדיון מיום 29.11.20).
- 15 אציין, כי מטבע הדברים, כאשר מדובר בפסיקת פיצוי בדרך של אומדנא, יכולים מותבים
- 16 שונים לפסוק פיצויים בסכומים שונים גם על בסיס אותה תשתית ראייתית.
- 17 העובדה ששופט ערעורים סבור, כי לו היה יושב בדין כערכאה דיונית, היה פוסק סכום
- 18 פיצוי שונה, אין בה לכשעצמה עילה לקבלת ערעור.
- 19 על המערער לשכנע את ערכאת הערעור כי סכום הפיצוי שנפסק בערכאה הדיונית חורג
- 20 מהסביר (בין אם נמוך מהסביר ובין אם גבוה מהסביר).
- 21
- 22 המקרה שלפני כאמור, אינו חורג ממתחם הסבירות. תואם לתשתית העובדתית שנקבעה
- 23 על ידי הערכאה הדיונית ולא מצאתי עילה להתערבות.
- 24 פסיקת ההוצאות אף היא אינה בסכום החורג מהסביר ואין זה המקרה החריג המצדיק
- 25 התערבות.
- 26
- 27 **לסיכום:** 17.
- 28 א) לאור האמור לעיל, נדחה הערעור.
- 29
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 20727-09-20 ידיעות אחרונות בעמ ואח' נ' ציונות להיות או לחדול ואח'

1

2 (ב) המערערים, ביחד ולחוד, ישאו בהוצאות המשיבים, יחד ולחוד, ושכ"ט עו"ד בסך

3 10,000 ₪.

4 סכום זה יחולט מתוך הערבון ויועבר למשיבים באמצעות בא כוחם.

5 יתרת הערבון תוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.

6

7 (ג) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

8

9 ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

10

11

אביגיל כהן

אביגיל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

12

13

